

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 161:

Forslag til folketingsbeslutning om kasseeftersyn af udlændingelovgivningen.

Af Birthe Rønn Hornbech (V) og Helge Adam Møller (KF) m.fl.

(Fremsat 27/3 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Udgangspunktet for beslutningsforslag B 161 er, at Danmark efter forslagsstillernes opfattelse er præget af en ukontrolleret indvandring, og at løsningen på dette problem er at oprette EU-finansierede lejre i nabolandene til de lande, hvor flygtningene kommer fra.

Da der ifølge bemærkningerne til B 161 ikke kan forventes flertal i Folketinget for denne løsning, og da man også forudser, at det kan være en meget langstrakt proces at etablere sådanne lejre, bliver der stillet en række andre forslag.

Regeringen kan ikke støtte B 161 i sin helhed. Hvis ideen med at oprette lejre i nærområder skulle føres ud i livet, skulle en asylansøger, der kom her til landet og søgte beskyttelse, henvises til en sådan lejr. Vi ville imidlertid stadig være forpligtet til at behandle asylansøgningen fra disse asylansøgere. Det vil sige, at Udlændingestyrelsen skulle afholde samtaler med de enkelte ansøgere, og de pågældende ville i mange tilfælde have ret til en klagesagsbehandling i Flygtningenævnet.

Dette ville stille hidtil usete krav til den praktiske tilrettelæggelse af sagsbehandlingen. Her til kommer, som det også fremgår af beslutningsforslaget, at placeringen af flygtninge og asylansøgere i nærområder kun kan lade sig gøre, hvis de lokale myndigheder er indforstået med det.

Samtidig fremgår det af beslutningsforslagets bemærkninger, at de fattige lande i den tredje verden fortsat selv huser langt den største del af verdens flygtninge. Den oplysning kan jeg bekræfte. F.eks. huser Iran og Pakistan tilsammen mellem en fjerdedel og en femtedel af verdens flygtninge. På den måde kan man sige, at der ikke er en tilstrækkelig sammenhæng i forslaget.

For det første synes jeg, det er urimeligt at kræve af de lande, at de påtager sig at huse flere

flygtninge og asylansøgere. For det andet er det svært at forestille sig, at disse lande frivilligt skulle påtage sig at huse flere. Det viser erfaringerne da også.

Der henvises i bemærkningerne til, at forslaget er en udmøntning af de synspunkter, Danmarks daværende udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen fremførte på De Forenede Nationers 41. generalforsamling i 1986. Det blev dengang bl.a. foreslået, at der skulle oprettes en række FN-flygtningelejre rundt omkring i verden, herunder i de vigtigste flygtningeproducerende landes nabolande.

Initiativet endte resultatløst, fordi ingen lande var parate til at tilbyde sig som værtslande for FN-flygtningelejre. Bl.a. nabolandene til de vigtigste flygtningeproducerende lande afviste således, at der kunne pålægges dem en særlig rolle eller særlig forpligtelse med hensyn til at bære sådanne byrder ud over, hvad mange af dem allerede havde påtaget sig.

Situationen har ikke ændret sig siden da. Jeg behøver bare at minde om de seneste dages meldinger om, at Iran og Pakistan har lukket deres grænser for flygtninge fra Afghanistan.

På den måde kan man sige, at forslagsstillerne har ret i, at regeringen ikke kan støtte forslaget.

Regeringen kan heller ikke støtte de øvrige forslag i beslutningsforslaget, der for en stor dels vedkommende er forslag, Folketinget tidligere har behandlet, f.eks. forslaget om, at flygtninge skal have midlertidig opholdstilladelse de første 7 år, forslaget om, at Dansk Flygtningehjælp skal ud af flygtningesagerne, forslaget om afsløring af fupasylansøgere og forslaget om en særlig indsats mod kriminelle udlændinge.

Jeg synes dog, at der også er grund til at fremhæve, at udviklingen har overhalet nogle af forslagene i beslutningsforslag nr. B 161. Som eksempel kan nævnes forslagens pkt. 7, hvor det bl.a. foreslås at forbedre mulighederne for at sammenligne asylansøgers fingeraftryk med fingeraftryk optaget efter retsplejelovens bestemmelser. Sådant en ordning er allerede gennemført.

Det foreslås også under pkt. 7, at asylansøgere, der modvirker sagsbehandlingen og f.eks. ikke møder op til afhøring, frihedsberøves med henblik på udsendelse. Regeringen har den 20. marts i år fremsat lovforslag nr. L 191, der bl.a. indeholder en bestemmelse om, at asylansøgere, der lægger væsentlige hindringer i vejen ved sagsoplysningen, kan frihedsberøves, indtil asylansøgeren har medvirket til sagens oplys-

ning på en sådan måde, at sagsbehandlingen kan gennemføres effektivt.

Som et andet eksempel kan nævnes pkt. 9, hvor det foreslås, at frihedsberøvelse anvendes i videre omfang med hensyn til kriminelle asylansøgere. Regeringen beskyldes for nøl med hensyn til lovinitiativer.

Der er ikke tale om, at regeringen har nølet. Ud over de initiativer, der blev iværksat tilbage i efteråret 2000 som led i indsatsen over for kriminalitet blandt asylansøgere, kan jeg henvise til, at lovforslag nr. L 191 indeholder bestemmelser om, at asylansøgere, der administrativt udvises på grund af f.eks. butikstyveri, som klart udgangspunkt skal frihedsberøves.

Beslutningsforslag nr. B 161 indeholder naturligvis også elementer, som regeringen ikke har gennemført, og som regeringen heller ikke har tænkt sig at gennemføre. Det foreslås f.eks. under pkt. 9, at der skal indføres en videregående adgang til konfiskation, f.eks. når der hos asylansøgere findes større pengebeløb eller større varemængder, der ikke kan antages at hidrøre fra lovlig aktivitet, selv om det ikke kan bevises, at disse hidrører fra kriminalitet.

Sådan som forslaget er formuleret, synes det ikke forudsat, at asylansøgerne dømmes for strafbare forhold. Jeg har forelagt forslaget for Justitsministeriet, der har udtalt, at det efter Justitsministeriets opfattelse vil være retssikkerhedsmæssigt særdeles betænkeligt, hvis der indføres en adgang til at foretage konfiskation hos asylansøgere af større pengebeløb eller større varemængder, der ikke kan antages at hidrøre fra lovlig virksomhed, selv om det ikke kan bevises, at disse hidrører fra kriminalitet, uafhængigt af om asylansøgerne dømmes for strafbare forhold.

Justitsministeriet har i den forbindelse udtalt, at der kan rejses spørgsmål om, hvorvidt en sådan ordning vil være forenelig med grundlovens § 73 om ejendomsrettens ukrænkelighed og art. 1 i første tillægsprotokol til den europæiske menneskerettighedskonvention om beskyttelse af ejendomsretten.

Jeg er bekendt med, at forslagsstillerne med mellemrum fremsætter beslutningsforslag i stil med dem, der er med her i B 161 om det såkaldte kasseeftersyn af udlændingelovgivningen. Jeg synes, det ville være rart, hvis man ikke gentagne gange skulle tage stilling til de samme forslag, men det er jo klart, at forslagsstillerne stadig væk står ved dem, selv om Folketinget har stemt dem ned.

Men som helhed kan regeringen ikke støtte beslutningsforslag nr. B 161.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg har et par spørgsmål til ministeren. Ministeren nævnede, at vi i bemærkningerne har skrevet, at der er tale om en ukontrolleret indvandring.

Nu kan man jo se af ministerens sidste tal, at anerkendelsesprocenten er på 49. Det vil sige, at 51 pct. af de asylsøgere, der kommer ind, skal altså slet ikke have opholdstilladelse. Er det ikke det rene ressourcespild af danske skatteborgeres midler, at man ikke begrænser tilgangen, sådan at man undgår at få alle dem ind, der overhovedet ikke har et opholdsgrundlag?

Så vil jeg godt spørge helt præcist: Hvor er det, det står i flygtningekonventionen, at vi har pligt til at behandle asylsøgere sager, hvis vi giver dem ly og dermed allerede asyl?

Så er jeg altså nødt til at korrigere ministeren, når ministeren siger, at ordningen med fingeraftryk er gennemført. Det er den ikke, ikke i de detaljer, der er beskrevet i beslutningsforslaget. Det er ikke gennemført, for der er ikke den samkøringssmulighed, som der burde være.

Så vil jeg sige til ministeren, at jeg er sådan set ked af, man ikke vil diskutere det gang på gang, for jeg kan sige til ministeren, at det er jo gået sådan gennem årene, at vi jo lige så langsomt får noget gennemført. Mange af de ting, der er blevet gennemført nu, kan vi jo se tilbage på, at vi kom først med forslaget om, og da vi så først havde presset ministeren tilstrækkelig meget, bl.a. med de fingeraftryksregler, der allerede er her, slog Birte Weiss sig jo op med, at hun ...

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg gør opmærksom på, at taletiden ved en kort bemærkning er 1 minut.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Beslutningsforslaget kaldes sjovt nok et kasseeftersyn. I virkeligheden er der tale om gamle forslag, der er støvet af og kommet i en ny indpakning.

Måske skulle man for ikke at spille Folketingets tid have siet de værste bommerter fra, altså have foretaget et, lad os kalde det et rodekasseeftersyn, hvis vi nu forestiller os, at kassen er taget ned fra loftet.

Sandheden er jo, at Venstre og De Konservative forsøger at handle sig ud af en problematik,

nemlig den at undgå at støtte et allerede fremsat forslag om indgreb mod kriminelle fupasyllansøgere.

Regeringen har fremsat det nødvendige forslag. Begge de to forslagsstillere har råbt og skreget på handling. Nu er den mulig, og hvad ser vi så? De er på vild flugt fra tidligere udmeldinger. Det er simpelt hen ikke troværdigt.

I beslutningsforslag nr. B 161 fremsættes et forslag om oprettelse af EU-finansierede lejre i landene omkring de lande, flygtningene kommer fra. Det er jo et forslag, der allerede blev fremsat i 1986 ligeledes af Venstre. Det var ikke realiserbart dengang, og det er det slet ikke i dag.

Denne her situation har jo ikke ændret sig, og flygtningelejrene kan af indlysende grunde ikke etableres uden de lokale myndigheders samtykke.

Noget helt andet er så, at 95 pct. af verdens flygtninge befinder sig i nærområderne. Vi ser kun en brøkdel i Danmark. Der løses intet med forslaget, absolut intet. Det er altså både virkningsløst og tilmed ikke realiserbart. Forslagsstillerne ved det.

Forslagsstillerne ønsker at ændre de facto-begrebet. I forslaget fremsættes der ønske om en facitliste over forfølgelsesgrunde, der kan give anledning til de facto-status.

I dag foregår der en vurdering af overgrebenes karakter i den enkelte asylsag. Denne vurdering kan ikke erstattes af en positivliste. Der er ganske enkelt for mange gråzoner i disse sager, som må vurderes enkeltvis.

Endvidere indeholder forslaget en række punkter, hvor forslagsstillerne tydeligvis ikke har gjort deres hjemmearbejde, f.eks. foreslås det, at asylansøgerens fingeraftryk sammenholdes med fingeraftryk fra personer, der er sigtet for kriminalitet. Det mener vi har været praksis siden 1997. Det er spild af Folketingets tid at komme med den slags forslag.

Forslaget om alene at give midlertidig opholdstilladelse i den første periode på 7 år mener vi vil være hæmmende for enhver integrationsproces. Hvor skulle incitamentet være til f.eks. at komme i arbejde eller lære dansk for den sags skyld?

Forslagsstillerne foreslår en særlig indsats mod kriminelle asylansøgere. Her er udviklingen da totalt løbet fra forslaget. Regeringen har fremsat det nødvendige forslag, og det er sådan set bare at gribe til bollen – for at blive i et lidt

folkeligt sprog – for Venstre og De Konservative og stemme for lovforslag nr. L 191, så er den sag løst.

Ministerens mulighed for at ændre en udvisningsdom skal afskaffes. Jamen den eksisterer slet ikke, så derfor var det måske en god idé at lade være med fremsætte sådan et forslag.

Der er afslutningsvis tre ting at sige om forslaget. Punkt 1: Det er inhumant, det er ikke en retsstat værdigt. Punkt 2: Det er for sent til det meste af det, al den stund regeringen har fremsat forslag. Punkt 3: Det er varm luft til resten, og det må være en kort sammendragende konklusion.

De to partier burde i stedet leve op til de mange skingre udtalelser ved ikke at skabe usikkerhed om regeringens helt nødvendige indgreb over for de kriminelle fupasyllansøgere.

Jeg forstår ikke, hvordan man kan foretage sådanne kovendinger i politik, men det kan Venstre og De Konservative tilsyneladende.

Socialdemokratiet kan ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen det er da rart at vide i den kommende debat, for det er jo en debat, Socialdemokratiet ikke slipper for. Det er jo en debat, befolkningen er meget optaget af, men jeg kan jo høre på hr. Lars Kramer Mikkelsen, at alt er godt. Det skal blive ved at være, som det er. Vi bør ikke blive ved med at fremsætte forslag. Jamen det kan jeg godt sige, at det gør vi, for vi har befolkningen med os. Befolkningen er meget bekymret over regeringens udlændingeforslag.

Jeg vil da godt spørge, hvorfor Socialdemokratiet overhovedet ikke nævner de afsnit, vi har skrevet om arrangerede ægteskaber. Gør det slet ikke indtryk, når Hamid El Mousti – er han for resten ikke partifælle? – her går ud i avisen for ikke længe siden og siger: Forær ikke jeres børn væk til en fætter eller kusine i hjemlandet. Det ender dårligt med handicappede børn og forliste ægteskaber, og I ved det. Og det ved hr. Lars Kramer Mikkelsen også.

Skal det blive ved i fjerde og femte generation med arrangerede ægteskaber, hvor man henter 80-90 pct. af ægtefællerne i hjemlandet? Vil hr. Lars Kramer Mikkelsen slet ikke diskutere det?

Med hensyn til regeringens forslag er det altså sådan, at vi ikke vil sætte det lokale demokrati ud af kraft.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Der bliver spurgt, om det ikke gør indtryk, når partifæller udtaler sig om de her ting. Det oplever jeg jo ikke som en kritik af regeringens politik, tværtimod.

Hvis man kigger tilbage, har Venstre jo været med til at støtte forslag, som præcist greb ind over for tvangsægteskaber, om boligkravet og andre krav i forbindelse med udlændingeloven.

Jeg kan jo nøjes med at citere Berlingske Tidende, som inden for de sidste 14 dage har bragt ikke én, men flere artikler om, at regeringens politik på familiesammenføringsområdet virker, og jeg må sige, at derfor kan jeg ikke helt forstå Venstres kritik.

Jeg er fuldstændig enig i, at der er grundlag for bekymring over antallet. Derfor har regeringen også grebet ind, og Venstre har støttet de samme forslag.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

I det omfang regeringen har fremsat forslag, der nærmer sig de familiesammenføringsregler, som Venstre nu har plæderet for i 12 år, stemmer vi selvfølgelig for; men vi sagde allerede dengang, at det ikke hjælper.

De sidste statistikker fra Ishøjrapporten viser, at det jo er i tredje og fjerde generation, at over 90 pct. henter ægtefæller hjemmefra. Hamid El Mousti siger den 3. februar: I får handicappede børn, lad nu være at indgå de arrangerede ægteskaber, og I ved det.

Hvad vil regeringen gøre ved det? Familiesammenføringsreglerne er jo alt for slappe. Skal vi blive ved med at have indvandring med arrangerede ægteskaber i tredje og fjerde generation og flere og flere ulykkelige indvandrerkvinder på danske krisecentre? Er det virkelig en human politik fra Socialdemokratiets side?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Nej, det skal vi som hovedudgangspunkt ikke, men det, vi taler om her, er integrationspolitik, det er ikke en begrænsning i udlændingeloven, det er ikke en begrænsning i udlændinges ret til at gifte sig. Det her gøres allerbedst via en ordentlig integrationspolitik, hvor der også gives plads, hvor der også gives muligheder, hvor der også gives rettigheder.

Og det er jo præcis dér, at grænserne trækkes mellem Venstres og Socialdemokratiets politiske

linjer af den her kaliber. Man stopper de forkerte steder, man fremsætter de forkerte forslag, man fremsætter forældede forslag, man fremsætter forslag, efter at man i øvrigt har givet meldinger fra Folketingets talerstol om, at man vil støtte den politik, som regeringen forelægger.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Fru Birthe Rønn Hornbech for den sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen hvad er det så, Socialdemokratiet overhovedet tør diskutere, når det drejer sig om integration? Tør man sige noget om, at islam er uforenelig med demokrati? Vil man gøre noget ved, at det for en masse udlændinge overhovedet ikke kan betale sig at arbejde? Vil man gøre noget ved det? Eller hvad er det egentlig man vil?

Man har jo talt integration i årevis, man har givet så høje ydelser, og vi advarede imod det, at det slet ikke kan betale sig for udlændinge at gå på arbejde, men man må sige, det er rørende, så mange udlændinge der alligevel går på arbejde.

Men det går jo den forkerte vej, og det holder jo ikke op med de arrangerede ægteskaber. Det er reglerne, der skal strammes.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Lars Kramer Mikkelsen, og derefter er det fru Gitte Seeberg som ordfører.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jamen der er mange ting, vi gerne er parat til at diskutere på det, jeg vil kalde et humanistisk grundlag. Men det er jo præcis dér, forskellen er. Vi har set på forslag om greencard-ordningen og andre ordninger, hvor man vil importere en speciel topkvalificeret arbejdskraft, selv om vi ved, der er 150.000 ledige mennesker i Danmark, deriblandt et ganske stort antal velkvalificerede unge andengenerationsindvandrere, som sagtens kunne gå ind og tage job, hvis erhvervslivet var gearret til og ville påtage sig den opgave.

Der er masser af ting i integrationspolitikken, vi gerne vil diskutere, der er masser af ting på det område, som også handler om grænser, friheder, men som frem for alt handler om det, der hedder rettigheds- og pligtområdet.

Socialdemokratiet vil en integrationspolitik. Venstre har med det her forslag signaleret, at man ikke ønsker en integrationspolitik.

Gitte Seeberg (KF):

Da mit partis ordfører, hr. John Vinther, er forhindret i at være til stede under denne førstebehandling, skal jeg fremføre følgende:

Det Konservative Folkeparti vedkender sig, at Danmark som et rigt og civiliseret land har en moralsk, humanistisk pligt til at hjælpe mennesker, der på grund af forfølgelse må flygte fra deres hjemland.

Vores menneskesyn byder os også, at alle de indvandrere, der fuldt lovligt opholder sig her i landet, skal mødes med respekt og med anstændighed, men vi anerkender også, at der er grænser for, hvor stor en del af byrden Danmark kan påtage sig.

Vi kan og skal ikke løse alverdens fattigdomsproblemer via den danske udlændingelovgivning. Derfor skal vi tilrettelægge vores udlændingelov, således at vi hjælper de virkelige flygtninge. Det gør vi ved at flytte hjælpen til nærområderne. Det gør os i øvrigt også i stand til at hjælpe langt flere for de samme midler.

Vi skal tilrettelægge de facto-begrebet, således at vi ikke her i landet giver asyl til mennesker, der ville blive afvist i stort set alle andre lande, vi sædvanligvis sammenligner os med.

Vi kan og skal ikke acceptere, at flygtninge gøres til indvandrere. Vi ønsker at beskytte flygtningebegrebet. Det ligger i selve ordet flygtning, at det er noget midlertidigt. Når de omstændigheder, der nødvendiggjorde flugten, ikke længere er til stede i hjemlandet, så må det logiske og rimelige være, at man rejser hjem for at være med til at genopbygge sit eget land og samtidig giver plads til, at vi kan hjælpe andre, der er på flugt. Derfor skal flygtninge ikke have permanent ophold efter 3 år. Det skal de efter vores opfattelse tidligst kunne få efter 7 år.

Det er heller ikke rimeligt, at vi gang på gang oplever flygtninge, der er i stand til at rejse hjem på ferie. Så er man ikke i synderlig stor risiko for forfølgelse. Derfor skal hjemrejse automatisk føre til en genoptagelse af asylsagen.

Vi kan og skal ikke acceptere en ukontrolleret tilstrømning. De småstrømninger, der er gennemført af familiesammenføringsreglerne, har kun i yderst begrænset omfang begrænset indvandringen. Det er uacceptabelt, at anden- og tredjegerationsindvandrere, der er født og har levet hele deres liv her i landet, fortsat henter

deres ægtefæller i hjemlandet. Det sætter integrationsprocessen i bakgear. Vi kan ikke acceptere, at kriminelle forklædt som asylansøgere, misbruger vor hjælpsomhed og gæstfrihed.

De forhold, jeg her har nævnt, skal der gøres noget ved. Det er grundlæggende for den brede befolknings opbakning og forståelse for udgangspunktet, at vi skal hjælpe mennesker i nød, og at vi skal behandle vores nye medborgere med respekt og anstændighed.

Men befolkningen kan se, at et flertal her i Tinget ikke har ønsket at gøre noget ved problemerne. Regeringen har på intet tidspunkt evnet at være på forkant med situationen. I stedet er regeringen forfaldet til at symptombehandle. Når mediernes bevågenhed i tilpas lang tid har hvilet på et problem, alle har kunnet se, er regeringen trådt ind på scenen med at lappelovsforslag.

Regeringen har i sine 10 år intet gjort for at begrænse tilstrømningen. I stedet har regeringen spillet sorteper videre med kommunerne som forhåndsudpegede tabere. Det er kommunerne, der står med problemerne med at skaffe bolig, institutionspladser og arbejde. Det er simpelt hen for sølle. Og det er svært ikke at have forståelse for, at flere og flere kommuner nu siger stop. Smertegrænsen er nået.

B 161 er et længe tiltrængt kasseeftersyn af udlændingelovgivningen. Det indeholder 15 konkrete punkter, der vil sætte os i stand til at være på forkant med situationen.

Det Konservative Folkeparti anbefaler varmt forslaget.

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil først starte med at spørge Venstre og De Konservative, hvad meningen egentlig er, om man mangler penge til at få trykt valgmateriale, eller om man har brug for Folketingets system til at få udbredt sine generelle synspunkter.

Der ligger i det her forslag 15 forskellige forslag, hvoraf nogle er ganske omfattende. Vi har 5 minutter til at kommentere dem, det giver så 20 sekunder til hvert forslag. Det kan ikke give nogen ordentlig behandling, men jeg skal prøve at koncentrere mig om dem, hvor jeg oplever, at der ligger nogle forskellige holdningsforskelle bag.

Der er enkelte ting, vi har sympati for. Vi synes, det er rigtigt, at man skal give lettere adgang til meritoverførsel. Vi synes, det er rigtigt, at børn meget tidligt lærer dansk ved at gå i børnehaver, vi synes, det er rigtigt, at man sammen-

kæder aktivering og sprogundervisning i integrationsperioden. Vi synes også, det er rigtigt at få en hurtigere sagsbehandling, men så sandelig ikke ved at sænke retssikkerheden, som forslaget vil medføre. Så tror jeg også, det positive er sagt.

Vi opfatter ikke, at vi blot kan melde os ud af verden, som den nu fungerer i dag. Det er jo det, man gør, hvis man udelukkende siger, at man skal klare problemerne i nærområderne. Det synes vi der kan være meget fornuft i, og vi har stor sympati for, at man støtter landene, hvor der er problemer, også landene i nærområderne, men ikke når det er en fornægtelse af, at vi også har en forpligtelse til at give mennesker, der søger asyl, en reel mulighed for at få deres sag behandlet i Danmark og også mulighed for at få asyl i Danmark, for det er jo reelt det, man går imod.

Det er også vores opfattelse, at det forpligter at give personer asyl. Det forpligter os til at sikre, at de kan få et livsgrundlag i Danmark, og det gør man ikke ved at true med at sende dem tilbage eller blot at give dem midlertidige opholdstilladelser og sige, at de skal vente 7 år, før de kan sikre sig et livsgrundlag.

Familier med børn skal ikke gentagne gange rykkes op med rode. De skal have lov til at slå sig ned og starte med forhåbningen om, at de kan skabe sig en ny tilværelse og ikke, som Venstre og De Konservative foreslår, konstant have risikoen for, at denne tilværelse bliver slået i stykker. Man kunne spørge, hvad det er for et menneskesyn, der ligger bag forslaget. Jeg synes, det er ganske brutalt.

Hvad med retssikkerheden? Når Dansk Flygtningehjælp er inde i proceduren, jamen så er det for at sikre retssikkerheden, for at sikre, at systemet ikke bare laver sine egne regler, men at andre også kan se os hen over skuldrene. Det er normal praksis i andre lande, at UNHCR har repræsentanter siddende i organer, der behandler asylsager, og Dansk Flygtningehjælp sidder faktisk reelt som en slags repræsentant for UNHCR i Flygtningenævnet og i øvrigt i proceduren.

Så vil jeg også sige: Hvad er det for noget sludder at sige, at Dansk Flygtningehjælp sinker sagerne? Det er jo nogle helt andre ting, der gør, at det tager tid. Det er en alt for udstrakt brug af Dublinproceduren. Den tager typisk 4-6 måneder, og hertil kommer så, at selve asylsagsbehandlingen tager ganske lang tid. Så det er ikke en løsning blot at sige, at Dansk Flygtningehjælp skal ud.

Der er i forslaget også punkter, der skal modvirke, at folk udnytter vores system. Vi synes også, det er et problem, når folk gør det, og vi synes også, at vi skal sætte ind over for det. Men løsningen er ikke ensidigt at tage udgangspunkt i, at der er en masse, der gør det. Gør man det, ja, så kommer man til at skade andre steder, f.eks. når man foreslår, at man helt skal fjerne udrejsefristen.

De fleste får i dag 14 dage. Det er ikke lang tid. Og det er ikke kun en frist til at gøre sig klar til udrejse, det er også en frist til at vurdere, om bedømmelsen er korrekt, om der er mulighed og grundlag for, at man faktisk kunne anke sin sag og få den rejst igen. Systemet, vi har, er jo ikke fejlfrit, så der er også brug for, at man kan anke. Klager bruges ikke kun til at udnytte systemet, men det skøjter forslaget hen over.

For mig at se er forslaget en fornægtelse af, at langt de fleste asylansøgere er hæderlige mennesker. Man sidder tilbage med en fornemmelse af, at Venstre og De Konservative ligesom Dansk Folkeparti deler mennesker op i overmennesker og undermennesker. Er man asylansøger, er man ifølge Venstre og De Konservative stemplet. Man er i hvert fald ikke berettiget til at få den behandling, vi plejer at give folk i et retssamfund. Og jeg går ud fra, at Venstre og De Konservative fortsat mener, at Danmark skal være en retsstat, men man kan godt komme i tvivl, når man læser dette forslag.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Knud Erik Hansen stillede et direkte spørgsmål. Han spurgte: Hvad er meningen? Er det valgmateriale? Det lød, som om valgmateriale var noget odiøst.

Nu lever vi jo i et folkestyre, hvor det vel ikke er odiøst, at vi holder folketingsvalg en gang imellem. Men jeg hører ud af hr. Knud Erik Hansens bemærkninger, at han mener, at forslaget ganske klart giver udtryk for, hvad der er forslagsstillernes politik. Det har hr. Knud Erik Hansen ganske ret i. Og jeg kan på Venstres vegne forsikre hr. Knud Erik Hansen om, at det, vi mener om udlændingepolitikken her i Folketingssalen, præcis er det samme, som vi mener på gader og stræder i en valgkamp.

Så vil jeg gerne spørge hr. Knud Erik Hansen, som jo var inde på, at han heller ikke var tilhænger af misbrug af reglerne: Hvad så med de 50 procent, der kommer herop og som ikke har opholdsgrundlag? Jeg siger ikke, det er misbruge-

re, men de har altså ikke opholdsgrundlag. Synes hr. Knud Erik Hansen ikke, det var mere lykkeligt, om vi undgik at få dem herop, frem for at de skal sidde her i årevis og så alligevel skal ud?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Først en kommentar om valgmateriale. Det, vi ser nu her, er jo det, vi andre normalt kalder oplæg, som vi sender ud med nogle generelle politikformuleringer. Og hvis man reelt vil have en behandling af sådan nogle forslag, så plejer man jo at tage nogle ud og sige: De her vil vi faktisk godt have seriøst behandlet.

Her er det 15 ganske omfattende forslag, og min kommentar var, at det er helt umuligt at behandle dem, at få en ordentlig behandling af dem. Men vi kan behandle den politikretning, der ligger i dem, og det var måske bedre egnet til en forespørgsel, hvis det var det, man ville have.

Jo, det er rigtigt. Det er klart, at hvis det blandt dem, der kommer til landet, er udsigtsløst for de 50 pct. at få asyl, så var det bedre, at de ikke var rejst til Danmark eller til Europa, for det var jo så spild af deres energi. Men det kan de dels ikke vide på forhånd, og dels varierer tallene jo ganske meget. Nogle gange er vi jo oppe på 60 pct., måske knap 70 pct., afhængig af hvor folk kommer fra.

Vi støtter også meget, at man rundtomkring informerer om, hvad der er asylgrundlaget, således at folk ikke rejser forgæves, men vi kan jo ikke forhindre det. De fleste, der kommer her, mener jo rent faktisk også – det er jo det, der er sagen – at de har grundlag for asyl. Så jeg tror ikke, vi undgår, at der er nogen, der kommer herop, som ikke får asyl.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Knud Erik Hansen har et par gange nævnt, at forslaget er ret omfattende. Det er det også. Vi har gjort os umage for at lave et statistisk materiale, der viser problemerne, hvortil vi anviser vores løsninger.

Jeg vil godt spørge hr. Knud Erik Hansen:

Hvis man nu mener, at problemet er meget omfangsrigt, er det så ikke rigtigt, når man er lovgiver, at man så blæser et rent trut i trompeten og fortæller, hvad man selv går ind for frem for disse yderfløjsforslag på to linjer med seks siders bemærkninger? Er det så ikke bedre, man forsø-

ger at gøre et stykke arbejde for at få den debat i Folketinget? Er det ikke her, den hører hjemme? Er det odidiøst i sig selv at lave omfattende forslag?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Næh, det må Venstre og De Konservative jo selv om, men hvis de vil have, at vi skal tage dem alvorligt, så er det jo ikke den måde, man skal gøre det på, at lave et forslag, der omfatter 15 forslag, som vi ikke har en jordisk chance for reelt at gå ind og behandle. Det var det, der var min kommentar.

Hvis det her skulle tages alvorligt, som det konkrete forslag, det er – det er jo meget konkrete forslag, der ligger i det – så ville det kræve en helt anden behandling. Det var det, der var min kommentar. Og det kan vi ikke få med den tid, der ligger nu.

Så ved jeg ikke med hensyn til yderfløjsforslag. Jeg ved ikke af, at vi har fremsat nogle forslag på fem linjer uden korte bemærkninger. Tværtimod synes jeg, vi gør os meget umage med at uddybe med bemærkninger til vores forslag.

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti har vi med interesse læst forslaget fra Venstre og De Konservative om et kasseeftersyn af udlændingelovgivningen, om end ordet kasseeftersyn måske er lidt specielt i forbindelse med en debat om det her. Hvis det var andre partier, der var kommet med det, kunne det jo godt være, det var blevet mødt med meget kritik.

Men vi skal alligevel sige, at vi er meget positivt indstillet over for langt hovedparten af de initiativer, der kommer til udtryk i de 15 punkter, som Venstre og De Konservative er fremkommet med. Og jeg vil godt sige til hr. Knud Erik Hansen fra SF, at ligegyldigt hvordan man herinde fremkommer med forslag på udlændinggeområdet, så vil der jo blive hældt en skidtspand ud over dem, der gerne vil stramme op. Sådan er det jo. Derfor kan vi gøre, hvad vi vil omkring de forslag, der fremsættes, det kan aldrig tilfredsstille SF. Og det samme er jo tilfældet med det forslag her fra Venstre og De Konservative.

Det, vi dog vil hæfte os ved, er, at når man f.eks. taler om skærpet indsats mod menneskesmugling og menneskehandel, så forstår vi ikke, hvordan det kan være, at Venstre og De Konser-

vative for nylig har accepteret, at grænsekontrollen er fjernet fra og med den 25. marts, når vi kan se af referater i aviserne, at der bliver pågrebet færre flygtninge, færre illegale asylansøgere, fordi man har fjernet denne her grænsekontrol. Så vi forstår ikke, hvorfor Venstre og De Konservative har været så forhåbende på at fjerne grænsekontrollen, når man reelt gerne vil stramme op i forhold til sådan noget som menneskesmugling og menneskehandel. For en af forudsætningerne for, at man kan bekæmpe den slags ting, er jo, at man reelt har en grænsekontrol.

Vi kan se f.eks. i Jyllands-Posten den 18. april, hvor man har gjort det op, at der nu pågribes langt færre grænseoverløbere, end man hidtil har haft mulighed for før den 25. marts. Tallene er meget klare. Fra nytår til den 24. marts pågreb grænsepolitiet 850 grænseoverløbere; i gennemsnit 10 om dagen, men siden Schengensamarbejdet trådte i kraft, da er i alt – og det var så den 18. april – kun pågrebet 85 grænseoverløbere ved grænsen. Det er i gennemsnit 4 om dagen. Der er altså tale om et kraftigt fald. Det siger jo næsten sig selv, at det bliver sværere at pågribe illegale grænseoverløbere, hvis grænsekontrollen fjernes, som der er tale om her.

Så man kan sige, at en af de vigtige forudsætninger eller brikker, der kan flyttes rundt med i forhold til at begrænse indstrømningen af illegale asylsøgere, jo er grænsekontrollen, og den har Venstre og De Konservative spillet sig af hænde på grund af partiernes tilslutning til Schengen. Så det er sådan lidt med to tunger.

Men det skal jo ikke forhindre os i at sige, at der er ganske, ganske fornuftige initiativer i det forslag, der er fremsat her.

Vi må også sige, at generelt, når vi ser på de tal for antallet af asylsøgere, familiesammenføringer osv. bare i år 2000, er vi meget skeptiske med hensyn til, om det forslag, Venstre og De Konservative har fremsat her, reelt vil medføre væsentligt færre i forhold til de store tal, der er tale om. I 2000 var der jo tale om, at der kom 10.347 asylsøgere. Der var 5.156, der fik asyl. Der var 12.571, der fik familiesammenføring. Der var 18.811, der fik statsborgerskab. Og kun 236 blev repatrieret alt i alt.

Så det er jo et tal, der er så utrolig stort, og der er vi nok i tvivl om, hvorvidt de ting, som Venstre og De Konservative kommer med, effektivt vil rette op på det. Lidt vil det, men det er ikke nok. Men det er et skridt i den rigtige retning, og derfor vil vi selvfølgelig også støtte det skridt i

den rigtige retning i forhold til den politik, vi har.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Den der martyrolle, som Dansk Folkeparti ofte har, provokerede mig lidt. Hvis vi andre tager dialogen op, så får vi skidt smidt i hovedet.

Jeg oplever faktisk, at det, der sker, er, at der er nogle, der smider skidt ud fra den her talerstol. Når vi andre så ud fra vores holdning faktisk svarer tilbage, så kan det godt være, det bliver skidt, man svarer tilbage med, men det er jo, fordi der i første omgang faktisk er smidt skidt ud. Når vi er uenige om holdningen, og vi faktisk har en anden holdning, så bliver det til, at vi smider skidtet tilbage.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti er positivt over for Venstres forslag. Det er jo på ingen måde overraskende.

Nu brugte hr. Peter Skaarup også sædvanen tro meget tid på elementer, der ikke havde så meget med sagen at gøre, nemlig Schengenaf-talen, men det er jo også meget vanen tro.

Men jeg ville egentlig benytte lejligheden til at konstatere det, men samtidig vil jeg også stille et spørgsmål, for ellers kommer formanden efter mig. Nu kan jeg så forstå, at Dansk Folkeparti er enig i, at det er nødvendigt at skærpe linjen over for kriminelle asylansøgere, for det er et element, som også er i det forslag, som Venstre har fremsat. Det kommer godt nok lidt sent, men jeg må forstå det sådan, at Dansk Folkeparti er enig i det forslag, som regeringen har fremsat. Da man kan støtte Venstres forslag, må man jo også kunne støtte det forslag, nemlig L 191.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror, hr. Knud Erik Hansen misforstod, hvad det var, jeg betegnede som en skidtspand. Det, jeg betegnede som en skidtspand, var jo, at SF var så kritiske over for den måde, forslaget var udformet på, ikke så meget indholdet, men selve det at man har 15 punkter.

Da var det, jeg sagde, at hvis Venstre og De Konservative var kommet med ét punkt, eller hvis Dansk Folkeparti var kommet med ét punkt, som vi ville rette op på, så kunne vi skrive nok så mange fristile eller statistiske oplys-

ninger. Det vil ikke gøre indtryk på SF, for SF er altid imod stramminger på det her område.

Så et svar til hr. Lars Kramer Mikkelsen, som efterlyser, hvad Dansk Folkepartis holdning er til det forslag, der er på vej igennem salen i øjeblikket med hensyn til kriminelle asylsøgere. Som jeg sagde i debatten under forslaget's første behandling, er vores grundholdning, at der skal ske opstramminger i forhold til kriminelle asylansøgere, og der er vi enige, hvis regeringen har samme opfattelse.

Men når man læser forslaget, er der en del ting, som gør os meget skeptiske over for forslaget, bl.a. det forhold, som Dansk Fængselsforbund har bragt frem, hvor man siger, at der ikke reelt vil være tale om mulighed for at indespærre de her mennesker, og hvor der ikke vil være tale om, at det er fængselslignende forhold, og hvor man ikke kan garantere sikkerheden for den omkringliggende verden. For det er ikke et fængsel, de kommer til, det er Sandholmlejren, som har de begrænsninger i forhold til frihedsberøvelse, der er sådan et sted.

Vi er også utrolig skeptiske over for de kapacitetsproblemer, der vil være, hvis man benytter Sandholmlejren til indespærring af de her mennesker. I forvejen er der utrolig meget pres på Sandholmlejren, utrolig meget pres i det hele taget på asylcentre, så man siger, at man er nødt til at bruge telte og andre virkemidler og andre muligheder for indkvartering.

Så de forbehold har vi jo altså, når vi ser på det forslag, der er fremsat, som ikke efter vores opfattelse er særlig gennemtænkt.

Niels Helveg Petersen (RV):

Da mit partis ordfører, fru Elisabeth Arnold, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hendes vegne gøre nogle korte bemærkninger til beslutningsforslaget:

Lad mig allerførst sige tak til indenrigsministeren for besvarelsen. Jeg er enig med indenrigsministeren i hendes begrundelser for at afvise dette beslutningsforslag, og jeg kan med det samme sige, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Lad mig sige sådan mere principielt om udtrykket kasseeftersyn, at jeg synes, at det er ualmindelig ilde og dårligt valgt. Hvad vi har at gøre med her er ikke en taløvelse. Det er ikke et stykke bogholderi. Det er ikke et spørgsmål om at tælle nogle kolonner sammen. Det er et spørgsmål om nogle vigtige principper for, hvorledes man behandler mennesker, som kom-

mer hertil fra andre lande. Det har meget lidt med kasseeftersyn at gøre.

Kasseeftersynet var jo en god idé i 1982, da daværende finansminister Henning Christophersen foretog et sådant kasseeftersyn. Han gik rundt og så, hvordan de offentlige finanser så ud. Men det er altså ikke det, det handler om her, og jeg synes, at det ville klæde forslagsstillerne at finde en anden sprogbrug.

Forslaget er så i øvrigt en opremsning af 15 forskellige delforslag, der, så vidt vi kan se, alle har været fremsat før.

Lad mig specielt sige om forslag 1 om visitation gennem EU-finansierede tilflugtssteder i nærområderne: Her anfører forslagsstillerne, at det er et langsigtet mål, og det er det jo så for forslagsstillerne.

Det er netop langsigtet. Det er ikke noget, der kan lade sig gøre her og nu. Det er aldeles uladssiggørligt. Det er vigtigt at understrege, at det altså ikke er en formel, der kan bruges til at løse problemer her og nu. Det lader sig ikke gøre. Forslagsstillerne anfører jo også meget rigtigt, at dette er langsigtet, men siger så, at det er, fordi der ikke er flertal for det her i Folketinget.

Nej, men det er ikke hele forklaringen. Der er heller ikke flertal for det i EU. Det vil ikke være muligt at nå til enighed om et sådant forslag inden for EU. Det har jo været prøvet og lader sig ikke gøre. Så det er ikke kun, fordi der ikke er et flertal her i Folketinget. Selv om der var, kunne det ikke lade sig gøre.

Det synes jeg er vigtigt at få slået fast, da det jo er en bestanddel i noget af den agitation, der føres, at det her var sådan noget, man bare kunne gøre. Det er det altså ikke.

Umiddelbart kan vi få øje på to elementer, hvor vi synes, at der er noget at hente: Lettere overgang til meritoverførsel for udenlandske uddannelser er noget, der også er et regeringsinitiativ om. Jeg vil også understrege smidigere behandling af ansøgning om opholdstilladelse af specialister fra udlandet. Også dette er så vidt jeg ved noget, der er initiativer til.

Lad mig så i øvrigt understrege, at Det Radikale Venstre meget støtter det lovforslag, som regeringen har fremsat, lovforslag nr. L 191, der giver mulighed for frihedsberøvelse af kriminelle asylansøgere under visse forhold. Det er også et emne, der er omhandlet her.

Jeg vil sige, at resten af forslaget er om ikke valgmateriale så jo emner, som vil indgå i en kommende valgkamp, og der glæder Det Radi-

kale Venstre sig til at diskutere disse anliggender.

Søren Kolstrup (EL):

Da vores ordfører, hr. Søren Søndergaard, ikke har mulighed for at være til stede, skal jeg hermed fremføre Enhedslistens holdning til det fremsatte beslutningsforslag.

Hvis man overhovedet kan sige noget positivt om forslaget, så må det indskrænke sig til en kommentar til de motiver, der, må vi gå ud fra, ligger bag. De lyder pæne og afspejler tilsyneladende en drøm om, at hvis bare verden ikke var så grum, hvis bare alle mennesker ville opføre sig ordentligt og ikke gøre noget forkert og lade være med at forfølge hinanden, så ville mange ting unægtelig være meget nemmere. Så ville folk ikke have behov for at flygte, og så ville menneskesmuglere ikke tjene penge på mennesker i nød og elendighed.

Så fromme ønsker om en bedre verden lyder unægtelig godt. Dem kan vi kun være enige i. Men så må vi også konstatere, at her hører rosen op, for når man kigger nærmere på den medicin, Venstre og De Konservative har kogt sammen, så kommer det næppe som nogen overraskelse, at Enhedslisten mener noget ganske andet om løsningerne.

Venstres og De Konservatives udlændingepolitik har snarere end at finde løsninger på problemer til hensigt at slå patienten ihjel. Og jeg skal love for, at både Venstre og De Konservative rækker hånden længere ud til højre med dette forslag. Dansk Folkeparti må i sandhed få julelys i øjnene, ja, måske endda frygte, hvordan de nu kan profilere sig på deres kernepolitiske område.

Venstres og De Konservatives grundlæggende medicin går ud på det, som så smukt kaldes hjælp i nabolandene. Det skal på lang sigt løse alle problemerne, mener man. Hvis bare folk vil nøjes med at flygte til nabolandet, så ville meget være opnået. Hvis vi lige et øjeblik ser bort fra, at det faktisk allerede er sådan, situationen er i dag, altså at hovedparten af verdens flygtninge opholder sig i nærheden af deres hjemlande, så er perspektivet i den løsning, som Venstre og De Konservative foreslår som kerneelementet i dansk flygtningepolitik, at Danmark og EU skal oprette deportationslejre rundt om i den tredje verden.

Her skal asyløgere kunne smides tilbage til, hvis de skulle være kommet til Danmark. Disse lejre, som altså skal oprettes og drives af Dan-

mark og EU, skal være opsamlingssteder for flygtningene. Sådanne lejre findes allerede i FN-regi visse steder, og Danmark modtager hvert år kun ca. 500 flygtninge herfra.

Hvis Venstre og De Konservative virkelig ville gøre noget ved den situation, så kunne vi jo begynde med at hæve kvoten allerede i dag, men det ser Venstre og De Konservative ikke som nogen aktuel mulighed. I stedet skjuler de sig bag formuleringen om, at dette forslag er et langsigtet mål, og at vi i mellemtiden skal stramme asyllovgivningen her i landet. Man kan dårligt undgå at få fornemmelsen af, at de store ord om retfærdig kvotepolitik osv. alene tjener som politisk garniture for at få hovedretten til at syne mere spiselig.

Men selv om Enhedslisten ikke er kostfornægter, så kommer det næppe bag på nogen, at man ikke skal vente at finde os om dette bord. Venstre og De Konservative vil bekæmpe menneskesmugling, javel, men hvis man vil helbrede en syg, må man først finde ud af, hvorfor patienten er syg. Og når menneskesmugling er så lukrativ en forretning, som tilfældet ganske givet er, så skyldes det bl.a., at EU og Danmark har lagt alle mulige hindringer i vejen for, at folk kan komme ind legalt.

Men vi er bange for, at Venstre og De Konservative hellere vil understøtte de kriminelle menneskesmugleres virksomhed end fjerne deres indtægtsgrundlag f.eks. gennem en mere lempe- lig visumpolitik.

Lad mig dog til sidst sige, at selv et par blinde borgerlige høns kan finde et korn. Forslaget om, at man i nævnsafgørelserne skal kunne se, hvem der har stemt hvad, er værd at se nærmere på.

Jann Sjørnsen (KRF):

Beslutningsforslag nr. B 161 er efter Kristeligt Folkepartis opfattelse ikke noget kasseeftersyn, hvis det er det, der har været tanken fra V's og K's side. I det hele taget mener vi, at det er lidt vanskeligt at tale om kasser i denne her sammenhæng, for det er jo mennesker, der er tale om.

For os at se er B 161 mest af alt genbrug af tidligere fremsatte beslutningsforslag fra henholdsvis De Konservatives og Venstres side. Det er selvfølgelig fuldt lovligt at gøre brug af det, man tidligere har udarbejdet, men vi synes måske sådan set ikke, at det er så hensigtsmæssigt at diskutere 15 forslag på én gang.

Netop fordi der er tale om genbrug, vil jeg i al væsentlighed henvide til, hvad Kristeligt Folke-

parti tidligere har sagt i forskellige debatter i Folketinget om Venstres og De Konservatives forslag. Det turde da også fremgå af det, vi har sagt tidligere til disse forslag, at vi absolut ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Den konservative ordfører, som jo er en af medforslagsstillerne, sagde tidligere i debatten her i dag, at regeringens politik havde været præget af lappeløsninger. Det kan man selvfølgelig vælge at sige. Der er i hvert fald sat lap på lap på udlændingelovgivningen og på andre dele af lovgivningen, der vedrører udlændinge.

Netop derfor kan det sådan set egentlig undre mig, når vi står over for Venstre og De Konservatives forslag i dag, at de to partier ikke for længst har tilsluttet sig det forslag, som Kristeligt Folkeparti sammen med andre partier her i Folketinget har fremsat om, at der skulle ned-sættes en egentlig udlændingekommission, der kunne se på udlændingelovgivningen i sin helhed og se på, hvordan vi kunne gøre det bedre, end det rent faktisk er i dag.

Det synes jeg egentlig burde være den logiske konsekvens af Venstres og De Konservatives holdninger, og det ville efter vores opfattelse give Folketinget et langt bedre grundlag for at tage stilling til, hvad der skal ske på de forskellige områder, end Venstre og De Konservatives beslutningsforslag her i dag.

Et af elementerne i beslutningsforslaget er tanken om, at vi især skal hjælpe i nærområderne, og at ikke mindst EU skal spille en rolle her. Jeg vil godt understrege, at vi allerede i dag hjælper i nærområderne, og det er selvfølgelig også et vigtigt element i den danske politik.

Det kunne såmænd også være udmærket, hvis man kunne få EU mere på banen. Det har desværre lidt mere langsigtede udsigter, men selvfølgelig kan man arbejde for det.

Det, der sådan set er helt afgørende i forhold til nærområderne og i forhold til de områder, vi ved flygtningene især kommer fra, er dog ikke desto mindre at få skabt en mere bæredygtig udvikling i de lande, som kan være med til at modvirke ustabilitet, og som kan være med til at modvirke ulighed.

For netop ustabilitet og ulighed er jo med til at drive mennesker på flugt, om det så er grundet krig, eller det er grundet elendige levevilkår, og hvis vi skal sikre, at det ikke sker, måske ikke så meget bare for at hytte os selv, men først og fremmest for at hjælpe de pågældende mennesker, er det jo netop vigtigt med en effektiv bi-

stand på forskellige områder, og det gælder også bistand til udviklingslande som sådan.

Derfor må jeg sige, at jeg sådan set ikke synes, at der er den helt store sammenhæng i det, Venstre og De Konservative siger i forhold til at ville hjælpe i nærområderne, og så det, at man vil skære drastisk ned f.eks. på udviklingsbistanden. Det hænger ganske enkelt ikke sammen.

Med disse ord til B 161 – der kan da være et par enkelte punkter, som vi godt ville se nærme-re på, hvis det kom dertil – vil jeg altså afvise beslutningsforslaget, i øvrigt på en efter omstændighederne forholdsvis stilfærdig måde.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Birthe Rønn Hornbech.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg takker for debatten. Jeg takker for, at ordførerne har meldt så klart ud. Man kan sige, at efter dagens debat ved man da, hvor partierne står, og det er jo ikke nogen skade til.

Men det efterlader desværre også det indtryk, at regeringen ingenting vil. Regeringen har ikke nogen kommentarer. Ministeren kan tale, lige så længe hun vil – andre har begrænset taletid – men ministeren er slet ikke gået ind i de vigtige problemer, som er beskrevet her i dette beslutningsforslag; det må vi jo tage til efterretning.

Meget bedre var det jo ikke med den socialdemokratiske ordfører, som oven i købet sagde, at det her ikke var et integrationsforslag. Jeg ved ikke, hvor mange sider hr. Lars Kramer Mikkelsen kan læse ad gangen til daglig, for jeg indrømmer da, at det først står i punkt 13, men jeg kunne da høre, at SF var nået derved, og det var der også andre, der var.

Det, som Socialdemokratiet begår af fejl også i udlændingepolitikken med hensyn til integration, er jo, at man bliver ved med at holde fast i den offermentalitet, at vi skal have et behandler-samfund, hvor udlændinge, der kommer hertil og gerne selv vil være iværksættere og kan tage et initiativ, skal have stukket al mulig bistand og omklamring ned i halsen.

Det er den holdning, vi skal væk fra, og det er derfor, vi skriver i vores forslag, at der skal tages udgangspunkt i den enkelte udlændings evner. Han kan nemlig meget mere, end hr. Lars Kramer Mikkelsen tror; han kan bare ikke få lov.

Til fru Gitte Seeberg: Jeg takker for tilslutningen; det er jo ikke så mærkeligt, når man er medforslagsstiller.

Fru Gitte Seeberg var inde på et meget aktuelt og vigtigt område, nemlig kommunerne. Det er jo den rene elendighed for regeringen. Kommunerne vil ikke have flygtningene, for de aftaler, der er truffet med regeringen, holder ikke, der kommer flere, og takket være de arrangerede ægteskaber kommer der alt for mange familiesammenføringer; det er det, jeg hører fra borgmestrene. Derudover kan ministeren ikke få kommunerne til at tage asylcentrene. Det viser jo, at der ikke er folkelig opbakning til den udlændingepolitik. Der kommer ganske enkelt for mange.

Hr. Knud Erik Hansen kan selvfølgelig ikke støtte forslaget – det havde jeg heller ikke ventet – men var dog nået ned til punkterne om en smidigere integration og meritoverførsel. Det er jeg glad for. Jeg mener, at det er meget vigtige punkter.

Hr. Knud Erik Hansen har måske ligesom jeg også fået disse historier om højtuddannede udlændinge, der kommer hertil, og som allerede uden sprogkursus har lært dansk så godt, at de kan færdes på en arbejdsplads, hvor de kan bruge deres høje uddannelse, og så bliver de hevet ud af kommunen, for nu skal de på sprogkursus. Det skal selvfølgelig kunne kombineres ved imødekommenhed hos arbejdsgiveren og en fleksibel sprogundervisning; det skulle bare mangle.

Til hr. Peter Skaarup: Jeg takker for tilslutningen, sådan forstod jeg det næsten. Men jeg var selvfølgelig klar over, at nu ville jeg få den med Schengen igen. Der var jo en gammel statsmand, Cato, der sluttede enhver tale med at sige: I øvrigt mener jeg, Kartago bør ødelægges. Det er så ikke uventet, at hr. Peter Skaarup nu har valgt at slutte enhver tale med: I øvrigt mener jeg, Schengen skal afskaffes.

Men jeg håber da, at hr. Peter Skaarup er opmærksom på, at dette SIS, Schengen Information System, faktisk allerede har givet politiet nogle resultater.

Det er da rigtigt, at hvis ikke vi kan få de første punkter om tilflugtssteder i nærområderne gennemført, kan det her selvfølgelig ikke afskaffe flygtningestrømmen, men det burde jo kunne neddæmpe den meget, når vi ved, at halvdelen af dem, der kommer her, slet ikke har opholdsgrundlag, og vi ved, at af resten er det et godt stykke under halvdelen, der har opholdsgrundlag efter konventionen.

I den forbindelse vil jeg kæde det med konventionen over til hr. Søren Kolstrup, der sagde,

at vi jo ikke vil FN-kvoter. Jo, vil jeg gerne sige til hr. Søren Kolstrup, det er sådan, vi vil føre flygtningepolitik: over FN-kvoter. Det er derfor, vi ønsker tilflugtssteder i nærområderne; så det passer godt sammen.

Jeg vil sige til hr. Niels Helveg Petersen, at hvis hr. Niels Helveg Petersen synes, at kasseeftersyn er et dårligt udtryk, vil jeg gerne prøve at finde et andet, hvis det ændrer hr. Niels Helveg Petersens følelser over for forslaget. Det tror jeg bare ikke det gør.

Når jeg har brugt ordet kasseeftersyn, er det, fordi for mig er et kasseeftersyn et eftersyn, hvor man går alle bilagene igennem og finder alle svaghederne, finder alle fejlene og finder alle manglerne. Det er grunden til, at jeg har kaldt det et kasseeftersyn, og man tør nok sige, at man finder meget på sin vej, når man vil lede efter fejl og mangler.

Jeg er glad for at høre, at hr. Niels Helveg Petersen er enig i, at vi skal have en smidigere integration og en bedre meritoverførsel.

Jeg var selvfølgelig ikke overrasket over, at hr. Søren Kolstrup i øvrigt ikke var enig. Man mærker jo igen, at hvis man vil mistænkeliggøre modparten i stedet for at diskutere politikken, kan man bruge nogle andre ord. Vi mener, at hjælp i nærområderne er det rigtige, og at det skal være tilflugtssteder.

Der er så nogle, der har sagt til mig, at så kommer der jo mange flere. Ja, det er da muligt, for så har de ikke så langt til tilflugtslejrene. Men det er der jo så ikke noget at gøre ved, eller man kan omvendt sige: Det er jo for så vidt en god ting, for det er jo så udtryk for, at der mangler flygtningelejre i den tredje verden.

Men hvis man kalder det deportationslejre, vil man selvfølgelig med vilje få det til at se ud som Gulag øhavet, ikke også, hr. Søren Kolstrup?

Jeg skal da gerne prøve at finde et andet ord til næste gang, hvis ikke vi er kommet i regering inden oktober.

Til Kristeligt Folkeparti om dette med udlændingekommissionen: Jamen altså – og det tror jeg også jeg har sagt før til hr. Jann Sjursen – hvis det drejer sig om at få en oversigt over hele politikken og lovgivningen, er det jo højst påkrævet. Jeg mener bare at kende lovgivningen så godt, at jeg vil sige, at det ville tage sådan en kommission meget lang tid, før den kunne barsle med noget, og det ville af regeringen blive brugt som en syltekrukke; det har jo været vores begrundelse for ikke at få det. Hvis bare regeringen kunne

sørge for at få en kommenteret lovsamling frem, ville det jo været et stort fremskridt.

Så blev det påpeget – det var også af hr. Jann Sjursen – at der ikke er nogen sammenhæng mellem Venstres bistandspolitik og udlændingepolitik. Nej, hvis man læser vores ulandsbistandsprogram, er det jo rigtigt, men det er jo ud fra de forudsætninger, vi har i dag.

Det er jo klart, at man ikke kan gennemføre tilflugtssteder i nærområderne og en flygtningepolitik, der alene skal styres ad den vej, uden at midlerne flyttes. Det er jo også det, vi altid har sagt, at for de midler, vi bruger på asylsøgere og flygtninge i Danmark, kan vi hjælpe mange flere i nærområderne. Og så har vi jo i øvrigt et ønske om, som det vist også meget klart fremgår af vores bistandsprogram, at den hjælp gives meget mere målrettet, at de pågældende modtagerlande bringes til selv at kunne producere varer, og at der bliver frihandel, så vi også køber de varer.

Alt i alt vil jeg sige, at jeg da godt kan komme med 15 beslutningsforslag – jeg vil bestemt overveje det, og jeg takker for de råd, jeg har fået – for der er så mange punkter, der har så stor betydning og kræver en meget grundlæggende debat her i Folketinget. Det er i hvert fald den eneste måde, vi åbenbart overhovedet kan få et flertal på, og derfor vil vi også blive ved med at fremsætte de her forslag i Folketinget.

Jeg må sige, at jeg frygter, at de klare afvisninger, der ligger fra regeringen, er med til at grave yderligere grøfter mellem regeringen og det danske folk, for jeg er ikke i tvivl om, at i udlændingepolitikken er det danske folk meget bekymret, og når man får EU's overvågningsinstitutioner på nakken og skal finde sig i at blive kaldt racist, skal finde sig i, at der i rapporterne står anvisninger på, hvordan pressen skal skrive om udlændingepolitik i Danmark, skaber det endnu flere grøfter, og det skaber for alvor fremmedvilje; og det er trist.

Jeg tror, den eneste vej frem er en åben debat. Det synes jeg så også, det har været i dag, og det takker jeg for.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg har først fire formentlig til korte bemærkninger. Jeg vil gerne have bekræftet, at det er hr. Lars Kramer Mikkelsen, hr. Peter Skaarup, hr. Jann Sjursen og hr. Knud Erik Hansen – til korte bemærkninger, ikke sandt? (Ophold) – og derefter har jeg hr. Arne Melchior som ordfører.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Fru Birthe Rønn Hornbechs indlæg startede jo i en lidt anden tone. Nu fik jeg at vide, at jeg ikke havde læst på lektien; jeg havde i hvert fald ikke kunnet læse frem til punkterne 13, 14 og 15, tror jeg, det var.

Jo, det har jeg da. Jeg nævnte rent faktisk også i mit tidligere indlæg det her med at trække højt kvalificeret arbejdskraft til Danmark. Det er jo rent faktisk en mulighed i dag allerede. Der kommer i gennemsnit 1.000 ansøgninger om året, og der bliver givet ca. 25 afslag. Så det kan man jo ikke ligefrem påstå er noget, regeringen modarbejder – vel nærmere tværtimod.

Men vi mener ikke, at sluserne skal lukkes op. Der er 150.000 ledige, og lad os tage nogle af dem specielt. Når nu Venstre fortæller, at de gerne vil føre integrationspolitik, kunne man jo tage og benytte sig af nogle af de velkvalificerede ledige blandt andengenerationsindvandrergruppen, som fru Birthe Rønn Hornbech taler om.

Der er jo rig lejlighed til at få taget hul på noget af det her. Der er ingen grund til at fremsætte nye forslag; Regeringen har fremsat ét forslag, som Venstre i pressen har meddelt de ikke vil støtte, og det kan jeg ikke forstå. Med det, fru Birthe Rønn Hornbech står og siger her fra talerstolen i dag, fatter jeg simpelt hen ikke, at man ikke kan støtte det helt nødvendige forslag mod de kriminelle asylansøgere. Det forventer jeg da selvfølgelig at få en fornuftig begrundelse for fra fru Birthe Rønn Hornbech – ikke nødvendigvis i dag, men så på et senere tidspunkt.

Indgrebet er nødvendigt. Det har Venstre også selv sagt, og derfor undrer det jo, at man kan læse i pressen, at man ikke ønsker at støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Fru Birthe Rønn Hornbech siger i forbindelse med Dansk Folkepartis ordførertale, at det er ligesom at høre den her sætning om, at Kartago bør ødelægges, at den altid bliver sagt som afslutning, og her er det så Dansk Folkeparti, der bliver kritiseret for, at vi altid vil have Schengen afskaffet.

Jeg vil sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at det kunne jo godt være, at Kartago faktisk burde ødelægges, at Schengen faktisk burde afskaffes, for hvis man skal opfylde de intentioner, som Venstre har med deres udlændingepolitik, som

vi er enige i, er det jo nødvendigt, at man har en kontrol ved grænsen, der kan sikre, at der ikke kommer alle de her illegale asylansøgere ind i landet.

Jeg kan godt gentage det, og jeg vil godt bede om fru Birthe Rønn Hornbechs kommentarer til det: Er det fornuftigt, at man, siden Schengen-samarbejdet trådte i kraft, har set, at der i gennemsnit kun tages knap fire om dagen af de her illegale asylansøgere, mens man i perioden fra den 1. januar og frem til den 24. marts, altså før Schengen trådte i kraft, kunne pågribe 10 om dagen? Hvad er Venstres kommentarer til det?

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

I forbindelse med besvarelsen fra fru Birthe Rønn Hornbech for nogen tid siden, så gjorde fru Birthe Rønn Hornbech sig den overvejelse, at vi kunne komme med de 15 forslag sådan enkeltvis for den videre debats skyld. Jeg vil bare for en ordens skyld sige, at det synes jeg måske ikke at der er nogen grund til, og de fleste af dem har vi jo også behandlet før. Så jeg står i hvert fald ikke bag den opfordring, vil jeg godt sige.

Så i forhold til debatten om en udlændingekommission, som vi har haft før, vil jeg bare konstatere, at hvis Venstre havde været med på den tanke fra begyndelsen, så kunne vi faktisk have fået nedsat en udlændingekommission for længst, og så havde det snarere været et spørgsmål, om den snart kom med sit færdige arbejde, end at vi står og fægter på det grundlag, som vi gør lige nu.

Det beklager jeg sådan set, for tanken med en udlændingekommission var ikke bare den, at vi skulle kunne skabe os et overblik over lovgivningen, det kunne være et af elementerne i den, men det var sådan set også at lade kommissionen og dens medlemmer fremkomme med forslag, som kunne betinge ændringer i udlændingeloven i det omfang, kommissionen fandt det nødvendigt. Det synes jeg faktisk havde givet udlændingebatten et langt bedre grundlag end det grundlag, som Venstre og De Konservative i dag ønsker at føre debatten på.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Til hr. Kramer Mikkelsen med hensyn til det, vi kalder specialistreglen, altså særlige og tit eller som oftest tidsbegrænsede opholdstilladelser til højtuddannede, hvor der ikke kan findes ar-

bejdskraft i Danmark: Det, vi er specielt utilfredse med, er, at selv om der står smidig, så hører vi gang på gang fra erhvervslivet om eksempler på, at det har taget for lang tid. Så beder man ministeren stramme op, så strammer ministeren op, og så laller det igen af sted.

Jeg er fuldkommen enig i, at man da først og fremmest skal tage de velkvalificerede her i landet, det følger jo også af reglerne. Men jeg synes, at hr. Lars Kramer Mikkelsen skulle gøre noget ved det gennem fagbevægelsen, så der skabes en mere positiv opfattelse over for udlændinge på arbejdspladsen.

Der er kommet mange udlændinge til Danmark, der ikke ville være kommet til Danmark, hvis Venstres politik var blevet gennemført, for så ville de ikke have haft opholdsgrundlag. Men jeg har jo altid sagt herfra, at når først de er her, så skal de have rettigheder og pligter som alle andre, og de skal selvfølgelig behandles ordentligt. Og derfor vil jeg stærkt opfordre hr. Kramer Mikkelsen til at gå ud i fagbevægelsen og få dem til at blive noget mere positive.

Jeg håber da ikke, at det er statsministerens ord om, at de ikke må have lov at bede bønner på arbejdspladsen, der er det afgørende menneskesyn ude på arbejdspladsen. Det er der for øvrigt ikke noget der tyder på at det er.

Og så vil jeg sige til hr. Kramer Mikkelsen, at Venstre stemmer ikke for, at man sætter det lokale selvstyre ud af kraft for at få et stort, permanent fængsel i Sandholmlejren. Det må ud af forslaget. Vi stemmer selvfølgelig for stramningerne, men vi vil ikke have den der form for tyranni og tvang over lokalområderne blandet ind i udlændingepolitikken.

Jeg spekulerer stadig over Schengen, men vi bliver jo ikke enige. Der kom jo også grænseoverløbere, dengang der var en grænse. Vi vil have åbne grænser for de lovlydige borgere.

Jeg kan ikke sige andet til hr. Jann Sjørnsen, end at vi er enige om, at der mangler et overblik over udlændingeretten, det gør der jo. Jeg vil godt genoverveje det, for der mangler et overblik, men jeg er altså ræd for, at det bliver en syltekrukke.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil godt spørge fru Birthe Rønn Hornbech om forholdet til retsstaten, for det, der er kendetegnet ved beslutningsforslaget, er jo, at man svækker asylansøgere retssikkerhed, for man tager Dansk Flygtningehjælp ud.

Jeg vil godt spørge fru Birthe Rønn Hornbech, om det ikke er et godt princip, at når man dømmes, har man nogle nævn, at der faktisk er forskellige parter med forskellige kasketter, der kan varetage lidt forskellige interesser, således at man på den måde kan være med til at sikre retssikkerheden. Og Dansk Flygtningehjælp har dermed også en opgave, nemlig at se til, at konventionerne overholdes. Er det ikke en ganske god praksis i en retsstat?

Vi er jo nok enige om, og det vil glæde mig meget, at asylansøgere og flygtninge faktisk kan meget, det hørte jeg fru Birthe Rønn Hornbech sige, men jeg tror, at det, der skiller, er, at vi også har det indtryk, at de faktisk også vil meget, mens det ikke er det indtryk, som jeg får, når jeg hører Venstre. Når jeg hører Venstres forslag, så er der konstant en skepsis. Man skal hele tiden bruge piskeren for at få folk til at arbejde og gøre ting. Vores oplevelse er faktisk, at folk vil meget. Tiden er udløbet, det skal jeg komme tilbage til.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Se, nu lykkes det os jo alligevel at tale os lidt nærmere hinanden, det er jo altid en god ting, samtale er jo en god ting.

Jeg vil sådan set blot bede fru Birthe Rønn Hornbech om at bekræfte, netop fordi det, så vidt jeg husker, er et tiltag, som Venstre har været med til, at der i denne her regerings tid er sket en række nyttiltag på netop arbejdsmarkedsområdet med isbryderordninger, mentorordninger, tovholderordninger osv. for dem, som netop skal være med til at lukke arbejdsmarkedet op, som skal være bedre til at modtage nydansk arbejdskraft på de forskellige virksomheder.

Det mener jeg at kunne huske, og det ligger vel også lidt i det her forslag, at Venstre har været med til at støtte det. Så det er jo ikke, fordi der ikke foretages en række tiltag fra denne her regerings side. Tværtimod har der været væsentlig flere aktiviteter på det her område, end man har set under tidligere tiders borgerlig regering. Kan det bekræftes?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg må i lighed med hr. Lars Kramer Mikkelsen sige, at jeg heller ikke kan forstå, hvorfor Venstre mener, at vi skal have mere udenlandsk arbejdskraft hertil. Vi har jo stadig væk mange arbejdsløse. Og muligheden for at komme til Danmark

er der jo stadig væk med de nuværende regler, hvis man vil det, og virksomhederne har fået en hurtigere sagsbehandling. Så jeg tror ikke, at det er dér, at de store ting er at hente i forhold til udlændingepolitikken.

Så vil jeg godt spørge fru Birthe Rønn Hornbech: Hvis nu det var fru Birthe Rønn Hornbech, der alene bestemte på udlændingeområdet, mener fru Birthe Rønn Hornbech så, at det er en god idé, at vi har fjernet grænsekontrollen, eller mener fru Birthe Rønn Hornbech, at det er en dårlig idé?

Jeg kan hjælpe fru Birthe Rønn Hornbech lidt ved at sige, at det som sagt er sådan, at man nu pågriber fire grænseoverløbere om dagen, mens man før Schengen pågreb 10. Siden Schengen trådte i kraft, har vi set en voldsom stigning i det antal illegale asylansøgere, der er kommet til København, til hovedstadsområdet. Politiet har store problemer med det. Jeg vil godt have et svar på det.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Knud Erik Hansen spørger, om det ikke er godt, at vi har Dansk Flygtningehjælp i asylsager: Nej, det synes jeg overhovedet ikke er godt.

Det er naturligt, at vi har en privat organisation, som har det erklærede formål at bistå flygtninge, først og fremmest i nærområderne, som vi så med indsamlingen forleden, men altså også bistå dem herhjemme. Det er helt i orden. Det har jeg såmænd også selv betalt til.

Men de skal ikke have myndighedsopgaver, og derfor skal de ud af nævnet, og så kan de holde flygtningen og asylsøgeren i hånden, når den pågældende opsøger offentlige myndigheder. Det er det, der er Dansk Flygtningehjælps opgave efter vores mening. De skal hverken være udøvende, lovgivende eller dømmende magt, og de er næsten det hele i øjeblikket. Det er grunden til, at vi vil have dem ud af sagerne.

Jo, det er jo rigtigt – og det er til hr. Lars Kramer Mikkelsen – at vi har tovholdere, vi har mentorer, og vi har vist også stemt for det hele. Vi har aktivering. Vi har kunstige job. Vi har alt for meget, der er kunstigt. Men det er jo ånden på arbejdspladserne, det drejer sig om. Og den synes jeg fagbevægelsen kunne gøre en hel del ved. Jeg kan sige, at når jeg taler i Rotaryklubber, så svinger jeg piskeren.

Som det er i dag, er det jo lige ved, at vi gavner en masse behandlere. Dem er vi sikre på at holde i beskæftigelse.

Så stiller hr. Skaarup mig over for en fristende vision: at jeg alene kunne bestemme. Jamen det blev ikke anderledes med Schengen af den grund. Det må jeg sige. Jeg synes, det er gammeldags, at man skal vise pas, hver gang man skal over fra den ene side til den anden side for at passe sine marker og den slags. Der er så mange mennesker, der lever internationalt i dag, og som skal over grænsen hver dag.

Jeg ønsker til gengæld også, at vi så fik en optjeningsordning for sociale ydelser her i Danmark, så der ikke var den store forskel i forhold til andre lande. Derfor er det også en del af forslaget, at der skal være et optjeningsprincip for sociale ydelser. Man skal ikke kunne få fulde sociale ydelser, før man er ordentligt integreret.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg forstod på svaret, at det, der er problemet, er, at Dansk Flygtningehjælp er en privat organisation. Min kommentar gik på, at Dansk Flygtningehjælp fungerede som modpart til det store system.

Det mere principielle spørgsmål, når vi betragter Dansk Flygtningehjælps rolle, og det er en rolle, som også UNHCR har, når de går ind i andre organer i andre lande, nemlig at være en slags modpart til systemet, er, om der ikke er brug for, når man har et asylsystem, at der er også en modpart til systemet inde i proceduren. Her oplever vi, at Dansk Flygtningehjælp udfylder den rolle. Det var det, der var spørgsmålet.

Så vil jeg godt lige kommentere noget, som fru Birthe Rønne Hornbech sagde før. Vi hører det så tit, også fra Dansk Folkeparti, der tager det danske folk eller befolkning i ed, men det har jo ikke noget med virkeligheden at gøre. For mig at se er det egen selvforståelse. Fordi man råber op mange gange, så tror man, at det danske folk taler på samme måde. Det er jo ikke rigtigt.

Når vi ser på undersøgelser, så er det danske folk faktisk meget tolerant, meget åbent over for etniske mindretal. Da det østrigske overvågningsinstitut her for nylig kom med en rapport, lå Danmark i top i forhold til åbenhed og tolerance over for etniske mindretal, men den viste også, at der var nogle, der var skeptiske, men så sandelig da ikke hovedparten. To tredjedele var åbne, og så var der måske en fjerdedel til en tredjedel, der var mere skeptiske.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Nu er det jo arbejdsgiverne, der modtager jobansøgningerne, og ikke de faglige organisationer. Det er arbejdsgiverne, der modtager ansøgningerne fra de unge mennesker, der sidder og sender halvandet hundrede ansøgninger til forskellige arbejdsgivere for at få job.

Jeg vil give et løfte: Jeg vil gerne påvirke fagbevægelsen til at være bedre til også at arbejde for integration af de nydanskere, der overhovedet får lov til at komme ind på arbejdsmarkedet, hvis fru Birthe Rønn Hornbech så vil love – det må så være spørgsmålet – at hun vil påvirke arbejdsgiverne.

Jeg tror, at det vil være lettere at gøre det på den måde, at vi kontakter hver vores halvdel. Jeg vil love, at jeg nok skal kontakte de faglige organisationer. Men få nu de arbejdsgivere til at ansætte de unge mennesker, som sender halvandet hundrede ansøgninger for at få et job og får afslag alene af den grund, at de har forkert hudfarve eller forkert efternavn.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nå, men nu kom der jo lidt svar på, hvad det er, fru Birthe Rønn Hornbech ville, hvis fru Birthe Rønn Hornbech havde hele magten på udlændingeområdet. Fru Birthe Rønn Hornbech ville helst have, at det ikke længere skulle være gammeldags. Man skulle ikke længere have sit pas med, når man færdes i Europa.

Her kan jeg så sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at man stadig væk skal have sit pas med. Det har regeringen jo bekræftet. Det skal man stadig væk vise frem, når man kommer rundt omkring i Europa. Det kan godt være, at man ikke lige skal gøre det ved grænseovergangen, men hvis man skal opholde sig i Europa, skal man have sit pas med. Så forskellen er der jo ikke. Situationen er den samme. Man har hele tiden skullet have sit pas med. Det skal man fortsat.

Det, der er det afgørende ved grænsekontrollen, og det tror jeg egentlig fru Birthe Rønn Hornbech inderst inde godt kan se, er, at når man kører over den dansk-tyske grænse, så er der nogle i en boks, der kan se: Hov, her har vi måske nogle problembørn, og de skal stoppes. De skal vise legitimation, og man kan eventuelt stoppe dem ved grænsen og sende dem tilbage, som mange gjorde, før Schengen trådte i kraft, eller man kan også tippe baglandspatroljen, så

de bliver taget der. Det kan man ikke længere, og det er det, der er problemet, må jeg sige til Venstre.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Birthe Rønn Hornbech for at svare, og så kan vi forhåbentlig gå til ordførerne igen.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg bliver ikke enig med hr. Knud Erik Hansen om Dansk Flygtningehjælp. Flygtningehjælpen er ikke en myndighed og kan aldrig blive det. Det er en privat organisation, og det er jo fuldkommen rigtigt, som hr. Knud Erik Hansen siger, at den kommer til at optræde som modpart; men den er infiltreret i systemet, og det er jo det, der er fuldkommen vanvittigt. Derfor skal den ud og netop have lov at være modpart. Den rene vare. Den skal ikke sidde som en trojansk hest og være halv myndighed og så alligevel optræde som modstander.

Så vil jeg sige varmt tak til hr. Knud Erik Hansen, for vi nåede jo frem til det fælles standpunkt, at danskerne er et åbent folk. Det har jeg altid hævdet. Jeg synes, det var noget griseri med de der rapporter, hvor man jo i øvrigt også fuldkommen glemmer, at en del af vore udlændinge jo ikke har den åbenhed, som danskerne har, men tværtimod er lukkede og intolerante og ikke accepterer religionsfrihed hverken på vore kirkegårde eller andre steder.

Så vil jeg sige til hr. Kramer Mikkelsen: Jeg har som sagt talt i årevis i Rotary for det her. Jeg skal til en brancheorganisations generalforsamling under Dansk Industri på mandag og havde faktisk også tænkt mig at sige noget om det. Nu vil jeg referere lidt af vores fælles debat, og så vil jeg ærlig talt – nu er det ikke så stor en organisation – se, om vi kan komme videre ad den vej med lidt overbevisning, for det er vigtigt.

Men 150 ansøgninger er der selvfølgelig også danskere, der kommer med, og det er ikke altid, fordi de lige har kvalifikationer, men jeg vil godt benytte lejligheden til at sige, at de steder, hvor det er ubestridt, at man afviser nogen alene på grund af navn og hudfarve, og at udlændinge begynder at tage danske navne for at få arbejde, må jeg tage stærkt afstand fra. At vi har sådan nogle forhold i Danmark, kan jeg simpelt hen ikke lide.

Men vi har altså problemer med, f.eks. inden for sundhedssektoren, og det burde hr. Lars Kramer Mikkelsen også vide, at kvindelige sund-

hedsassistenter ikke kan udføre arbejdet på lige fod med danskere, for de kan ikke tåle at se nøgne mænd som patienter, og derfor kan de ikke passe deres arbejde. Det skal vi også være åbne om, hvis vi skal have en diskussion, der skal føre til nogle resultater.

Og jeg kommer jo ikke længere med det Schengen, det må jeg indrømme.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Knud Erik Hansen for sidste gang.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Det skal lige være en kommentar for at rette en misforståelse. Først og fremmest var det ikke EU, der kom med rapporten, det var jo Europarådets kommission. Det var jo udlandets vurdering af, hvad der foregår i Danmark, og de ramte jo på mange punkter rigtigt med hensyn til, hvad der foregår i Danmark.

Hvad oplever vi så? Jeg synes faktisk ikke, at vi oplever en åbenhed. Vi oplever ikke en åbenhed med refleksion over, hvordan det er verden ude omkring ser på Danmark. Tværtimod oplevede vi en flok politikere, der sprang op som stukne grise og sagde: Hvor er det skrækeligt det her! I stedet for måske lige at se på, om der måske var en sandhed i noget af det, der blev sagt, og det var der. Der var en sandhed i form af, at vi har gennemført en lovgivning, der er ganske diskriminerende, at vi har et debatniveau, som næsten bekræfter sig selv, og som egentlig fik fru Birthe Rønn Hornbech til at stå op her og sige: Vi kan bare se, hvordan den danske befolkning opfatter situationen.

Det er udtryk for debatniveauet og ikke for, hvordan den danske befolkning opfatter situationen.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Birthe Rønn Hornbech, og så tror jeg, vi er hos hr. Arne Melchior.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det danske folk er stort set åbent og faktisk også nysgerrigt for at få at vide, hvem udlændingene er, men det er bekymret, når det kan mærke, at der ikke er styr på udlændingepolitikken i Danmark. Hvis man vidste, at der var styr på den, så tror jeg, der ville være større velvilje over for udlændinge.

Og så har vi en meget åben debat i Danmark. Vi er de eneste, der mig bekendt har folkeafstemning om euroen, for vi er vant til i et lille land, at myndighederne altså ikke kan lave noget, uden borgerne blander sig. Det synes jeg er en dyd, vi skal holde fast i.

Så er vi meget rapkæftede i vores debatform, og det må udlændingene lære, når de er kommet til Danmark. De kommer fra steder, hvor der måske ikke er ytringsfrihed, og de må altså finde sig i, at vi har en meget rapkæftet debat i Danmark. Vi har en debat, hvor enhver næsten kan få sit læserbrev i en avis. Det skal vi være glade og taknemmelige for, og den frihed skal vi bevare og lære de udlændinge, der er kommet hertil for at blive indvandrere.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Arne Melchior. Det er anden runde, men i kraft af formandens ufattelige rarhed får de her 3-4 minutter.

Arne Melchior (CD):

Som CD's ordfører havde jeg egentlig bestemt mig til at holde mig ude af den her debat, fordi vi opfatter forslaget som dybt ubehageligt. En del af punkterne, der er nævnt, er overflødige, for det er allerede for længst igangsat. Andre er altså netop ubehagelige, fordi det er de svage, man hele tiden er ude efter. Man mærker hensigten og bliver forstemt.

Jeg skal dog minde om, at det er godt 1½ år siden, at statsministeren udtalte, at Danmark har verdens strengeste udlændingelov, så at den skulle trænge til at strammes væsentligt op yderligere, kan vi altså ikke forstå. Jeg vil så nødtigt være med til at grave grøfter, som fru Rønn Hornbech talte om, dybere, og derfor havde jeg tænkt mig at holde mig udenfor.

Men jeg har alligevel yderligere et par ting på hjerte. Efter at have konstateret at vi allerede har hørt, at der er flertal imod forslaget, skal der jo ikke være tvivl om, at CD hører til de partier, der absolut ikke kan stemme for dette forslag.

Så har det også inspireret mig, at hr. Knud Erik Hansen sagde, at der var tale om et valgoplæg, og så sagde fru Birthe Rønn Hornbech selvfølgelig meget logisk, at det mener man, både når der skal være valg, og når der ikke skal være valg. Men jeg tror alligevel, hr. Knud Erik Hansen har mest ret, for forslaget er jo fremsat den 27. marts, og Venstres formand har jo gang på gang sagt, at der bliver valg i år, og her lægger man altså op til noget, der skal være klar den

1. november. Der kan jo ikke blive valg i november-december, for der har vi kommunevalg. Ergo er det ikke bare et valgoplæg, for det er der ikke noget ondt i, men det er den rene populistiske propaganda, og det har man jo også lov at fremføre i et frit land, men så har vi andre også lov til at konstatere, at det altså er det, det er.

Så er jeg meget ked af, at Venstre og De Konservative ikke hellere går ind for det, som hr. Sjursen flere gange har nævnt, nemlig en udlændingekommission. Det har CD også fremsat forslag om, også talt for, og det kunne der formodentlig bliver flertal for. Det har regeringen desværre bare afvist, men det ville være en saglig, rimelig fremgangsmåde. Hvorfor er Venstre og De Konservative ikke til at få i tale der? Det kan jeg ikke forstå.

Så skal jeg endelig gøre en bemærkning om rapporten fra Europarådet, som fru Rønn Hornbech snerrede ad. Jeg skal tillade mig at henvise til en kronik i Berlingske Tidende for små 2 uger siden, skrevet af professor, dr.jur. Eva Smith, som er den danske regerings repræsentant i den pågældende kommission i Europarådet, og hun forklarede og forsvarede fuldt ud indholdet i den rapport, som hun også påpegede ikke var en videnskabelig rapport, men en stemningsrapport, og jeg tror også, at det store flertal i den danske befolkning udmærket har taget de budskaber og de iagttagelser, der var i den rapport, til sig.

Det er to jurister, jeg her taler om, fru Rønn Hornbech er den ene, og professor Eva Smith er den anden, og jeg giver altså samtlige point til den redegørelse og forståelse, som professor Eva Smith har haft, og kan helt afvise fru Rønn Hornbechs totale misforståelse af den rapport og dens mening og dens indhold.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så bliver der en enkelt kort bemærkning til fru Birthe Rønn Hornbech, og så slutter vi debatten.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg synes, det er kedeligt, at hr. Arne Melchior, som jeg betragter sådan lidt som en intellektuel, kan sige, at jeg har misforstået noget. Skulle vi nu ikke bare være ærlige og sige, at vi er fundamentalt uenige? Skulle vi ikke være enige om det? Så kan vi diskutere derfra.

Nu har jeg hørt i dag, at det er et valgoplæg, og nogle synes, det er for stort, nogle synes, det er for småt, og nogle synes, der står for meget i

bemærkningerne. Jamen vi har altså fremsat det, som vi synes er rigtigt, og det står vi ved. Jeg ved ikke, hvad der var den 27. marts, jeg ved bare, der var nogle mødefri uger, så det blev ikke fremsendt så tidligt, som vi havde ønsket os.

Jeg må sige om fru Eva Smiths artikel – jeg tror, jeg læste den fem gange – at jeg er komplet uenig med hende. Og set ud fra mit synspunkt argumenterer hun på en måde, som jeg ikke kan acceptere.

Så vil jeg sige til hr. Arne Melchior, som jeg har sagt til hr. Jann Sjursen: Det er ikke sådan, at jeg ikke er til at få i tale med den der udlændingekommission, for jeg erkender jo, at det da var rart at få et overblik. Men hvad så derefter? Så er de politiske forskelle jo stadig de samme.

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Så er der ikke flere, som får ordet.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

**8) Første behandling af lovforslag nr. L 220:
Forslag til lov om tilskud til Grønlands hjemmestyre.**

Af finansministeren (Pia Gjellerup).
(Fremsat 4/4 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil gerne starte mit indlæg med en ros, en ros, som jeg i sagens natur her i salen er nødt til at rette til ministeren. Det har jeg heller ikke noget imod, men jeg vil gerne understrege, at den rigtige adresse for min ros er de grønlandske og de danske embedsmænd, som i fællesskab har udformet dette lovforslag.

Det handler, om jeg så må sige, om det traditionelle hvertandetårige problem om bloktilskud, men her er samlet en række elementer op, enkelt-sager, problemer, der er opstået, helikopter-tjenesten, som har fået dårlige vilkår, fordi der er kommet fastvingede fly osv.

Det er meget grundigt, meget overskueligt, meget let tilgængeligt i en grad, som jeg synes man sjældent ser i bemærkninger til lovforslag, og det synes jeg gerne jeg vil udtrykke min store anerkendelse af.

I øvrigt handler forslaget jo så om den aftale, der er indgået mellem det grønlandske landsstyre og finansministeren. Så vidt jeg husker, er den blevet indgået her for en månedstid siden efter et grundigt forarbejde på embedsmandsplan, og jeg har forstået, at det har været en rimelig god og ordentlig proces i gensidig forståelse og respekt.

Forslaget betyder jo, at bloktilskuddet for år 2002 og 2003 bliver fastsat på et uændret niveau i forhold til i år, selvsagt med pris- og lønreguleringer, og så ud fra det, jeg nævnedes før, enkelt-områder, hvor der har vist sig at være nogle problemer. Det er inden for redningstjenesten. Det er inden for noget pensionsområde, og det er inden for noget huslejeområde. Der er en række af disse problemer, og det bliver der selvsagt reguleret for.

Jeg er også bekendt med, at hjemmestyret selvfølgelig har behandlet dette her forslag. Det har haft en første behandling her for nogle dage siden, og jeg forstår, at det skal have sidste behandling i næste uge, så vidt jeg erindrer, og så vil vi formelt modtage oplysninger om Landstingets stillingtagen.

Så vidt jeg har fået refereret, er der ingen grund til at være bekymret for indstillingen, for ved førstebehandlingen i Landstinget fik forslaget en god modtagelse fra alle sider.

En ting vil jeg godt bemærke i forslaget, og det er, at det som sagt er en videreførelse. Jeg har noteret mig, at det af forslaget fremgår, at man også har aftalt, at inden de næste forhandlinger i år 2004 vil man tage de principielle retningslinjer for bloktilskuddet, og herunder udvikling af bloktilskuddet, op til en mere grundig diskussion.

Jeg synes, det er en rimelig fornuftig ting, at man ikke har gjort det endnu, for når vi når frem til 2004 eller tiden inden da, vil den grønlandske selvstyrekommission have færdiggjort sit arbejde, og det er klart, at det er et fornuftigt grundlag at tage den debat på.